

seuraavasti: 4. VII. 46 yksilö Maakrunnin pohjoisrannalla. 11. VI. 47 Maakrunnin lounaiskärjestä pakeni saaren sisäosiin 7 linnun parvi. 17. VI. 47 Maakrunnin yllä kaarteli 11 kurkea, vaikutti siltä, että ne laskeutuivat Maakrunnin Hanhiniityn läsisistölle.

Tetrao urogallus L. Löysin Maakrunnista toukokuulla todennäköisesti edellisenä talvena kuolleen ♂ metson raadon.

Lagopus lagopus (L.). 20. IV. 46 pari Ristikarissa. Muita kertoja ei todettu.

Summary: Observations on the avifauna of the archipelago of Maakrunni. During the years 1946—1949 the author investigated the bird fauna in the Maakrunni Bird Preserve (c. 65° 25' N, 25° E) in the northern part of the Gulf of Bothnia. The observation territory includes 19 islets and shoals. In total 129 species were observed. 57 species are found regularly breeding (cf. the tables p. 109—111), and two species, viz. *Falco tinnunculus* and *Larus ridibundus*, have occasionally bred here.

Havaintoja pikkukäpylinnun (*Loxia curvirostra* L.) vaellussuunnan suhteesta vesistöön.

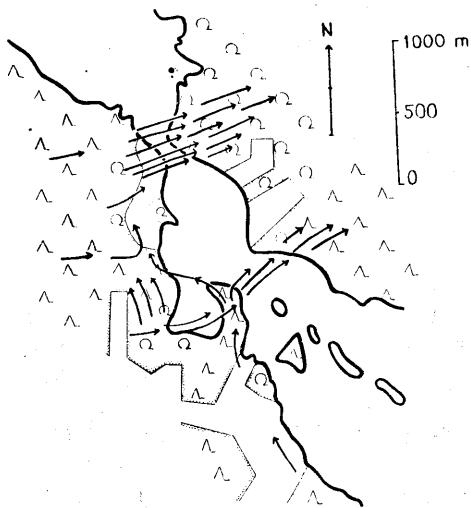
PEKKA NUORTEVA

Maaston topografian suhdetta muuttavien tai vaeltavien lintujen lentosuuntaan on varsinkin viime aikoina käsitelty monissa tutkimuksissa. Näihin tutkimuksiin liittyen tulkoot havaintoni vaeltavien pikkukäpylintujen (*Loxia curvirostra* L.) lentosuunnan suhteesta ylitettävään vesistöön esitetyiksi.

Havainnot on tehty Hattulassa Renkajärvellä (60° 57' N, 24° 4' E) 2.—3. VII. 1948. Mainittuna vuonna voitiin pikkukäpylinnulla todeta verraten voimakas vaellus suuntaan E (vrt. S. L. Y:n kokouspöytäkirja 13. IX. 1948). Havaintopäivinä tapahtui vaellus 2. VII. 5—25 yksilön parvissa ja 3. VII. jonkin verran heikontuneena 1—10 yksilön parvissa. Lentokorkeus vaihteli yleensä 7—15 m:n välillä eli siis puiden latvojen tasossa. Lentonopeus oli suuri ja lento suunnaltaan määrätietoista. Vaellusintensiteetti oli suurin aamulla ja päivällä päättyen klo 16.30—17 aikaan, jolloin tavattiin vailla tiettyä suuntaa lenteleviä ja ruokailevia yksilöitä. Sää oli havaintopäivinä seuraavanlainen: 2. VII. lämpötila +17°—21° C, tuuli 3 Beuf. NNE, ilmanpaine 748 mmHg, poutapilviä, klo 13.30

ukkospilviä; 3. VII. lämpötila $+17^{\circ}$ — 20° C, tuuli 1—3 Beuf. NNE, ilmanpaine 750 mmHg, puolipilvistä — pilvistä, klo 16—18.30 ukkossade. Havaintojen teko suoritettiin veneestä järvellä sekä retkeilyillä ympäröivissä metsissä. Todetut lentosuunnat on nuolilla merkitty oheiseen karttapiirrokseseen.

Voidaan todeta, että pikkukäpylinnut suorittivat Renkajärven ylityksen pääasiassa vain sen kapeimmalta kohdalta, missä järven leveys on vain 70—90 m. Myös järveen pistävää noin 15 m korkeata harjumaista nientä („kukkulankärki“) käyttivät eräät parvet lähtökohtanaan järven ylitykselle sen toiseksi kapeimmasta kohdasta (leveys 450 m). Kukkulankärjestä käsin järven ylittävät parvet lensivät korkeammalla (lentokorkeus 25—30 m) kuin ensinmainitun salmen kohdalla. Tämä johtui ilmeisesti lähtökohdan suuremmasta korkeudesta. Yksi kukkulankärkeen lentäneistä parvista ei suorittanut järven ylitystä, vaan palasi lahden yli järven länsirannalle, jatkuen matkaansa suuntaan N. Yhdeksän km pitkän ja kokonaisuudessaankin verraten kapean (suurin leveys 1,2 km) Renkajärven ylityksiä muilta kuin e. m. kohdilta ei todettu.

Summary: Observations on the wandering of the crossbill (*Loxia curvirostra* L.) in relation to a lake. On July 2—3, 1948, the author noted that flocks of crossbill were flying across the lake Renkajärvi ($60^{\circ} 57' N$, $24^{\circ} 4' E$, see the fig.) only over the two narrowest sounds, where the breadths were 70—90 m. and 450 m. respectively.